

Lektion 6

att tala	⇔	mówić, rozmawiać
att plugga	⇔	uczyć się; wkuwać, kuć
att läsa	⇔	uczyć się; czytać
bara	⇔	tylko
lite grann	⇔	trochę
lite	⇔	mało, trochę
mycket	⇔	dużo
så	⇔	tak
så mycket	⇔	tak dużo; tak bardzo
inte så mycket	⇔	nie tak dużo, niezbyt dużo
svenska	⇔	język szwedzki
att tala svenska	⇔	mówić po szwedzku
att läsa svenska	⇔	uczyć się szwedzkiego
Jaså?	⇔	Ach tak? Naprawdę?

	<i>att tala</i>	<i>att plugga</i>	<i>att läsa</i>
jag	talar	pluggar	läser
du	talar	pluggar	läser
han/hon/den/det	talar	pluggar	läser
vi	talar	pluggar	läser
ni	talar	pluggar	läser
de	talar	pluggar	läser

- **Petr, talar du svenska?**
 - Jag talar bara lite grann svenska. Jag läser svenska.
- **Vad gör du här egentligen?**
 - Jag läser svenska här.
- **Ingo, vad läser han här?**
 - Han läser svenska här.
- **Jaha. Kate, läser du svenska också?**
 - Ja, jag läser svenska också.
- **Pluggar du inte mycket?**
 - Jo, jag pluggar mycket.
- **Jaså? Julio, pluggar hon lite?**
 - Nej, hon pluggar inte lite, hon pluggar mycket.
- **Och du då?**
 - Jag läser inte så mycket. Jag läser tyvärr lite.
- **Jaså? Arbetar du lite också?**
 - Nej, jag arbetar inte lite, jag arbetar mycket.

- **Aldona, arbetar han lite?**
 - Arbetar han lite? Nej, han arbetar inte lite utan mycket.

att förstå	⇔	rozumieć
norska	⇔	język norweski
danska	⇔	język duński
polska	⇔	język polski
engelska	⇔	język angielski
tyska	⇔	język niemiecki
ryska	⇔	język rosyjski
finska	⇔	język fiński
tjeckiska	⇔	język czeski
spanska	⇔	język hiszpański
swahili	⇔	język suahili
tja	⇔	no cóż, cóż

	<i>att förstå</i>
jag	förstår
du	förstår
han/hon/den/det	förstår
vi	förstår
ni	förstår
de	förstår

- **Ingo, förstår du svenska?**
 - Förlåt?
- **Förstår du svenska?**
 - Tja, jag förstår bara lite grann svenska.
- **Och tyska? Förstår du tyska?**
 - Ja, självklart! Jag förstår tyska, jag kommer ju från Tyskland. Jag talar tyska och förstår lite grann svenska.
- **Petr, förstår Ingo tyska eller tjeckiska?**
 - Han förstår tyska, men han förstår inte tjeckiska. Han kommer från Tyskland, inte från Tjeckien.
- **Ingo, läser du ryska eller finska?**
 - Jag läser varken ryska eller finska utan svenska.
- **Kate, pluggar han ryska eller finska?**
 - Han pluggar varken ryska eller finska utan svenska.
- **Och ni? Pluggar ni spanska eller danska?**
 - Vi pluggar varken spanska eller danska, vi pluggar svenska.
- **Jag förstår inte – vad gör ni här?**
 - Vi läser svenska här.

- **Ursäkta, var läser ni svenska?**
 - Vi läser svenska här, i Stockholm, i Sverige, i Nordeuropa.

- **Jaha. Och vem pluggar svenska här?**
 - Vi pluggar svenska här!

- **Vem pluggar swahili här?**
 - Hur sa? Jag förstår inte.

- **Jag frågar – vem pluggar swahili här?**
 - Nu förstår jag, tack. Ingen pluggar swahili här.

(ett) språk	⇔	język
vilket (ett-ord)	⇔	jaki, który (rodzaj nijaki)
vilka	⇔	jakie, które (liczba mnoga)
Vilket språk?	⇔	Jaki język? Jakim językiem?
Vilka språk?	⇔	Jakie języki? Jakimi językami?
Vilket språk läser du?	⇔	Jakimi językami mówisz?
Vad talar du för språk?	⇔	Jakim językiem / Jakimi językami mówisz?
Vad läser du för språk?	⇔	Jakiego języka / Jakich języków się uczysz?
andra	⇔	inni, inne
andra språk	⇔	inne języki, innymi językami
flytande	⇔	płynnie

- **Aldona, vilka språk talar du flytande?**
 - Vilka språk talar jag flytande? Jag talar flytande polska. Jag kommer ju från Polen!

- **Javisst, ja. Talar du andra språk också?**
 - Javisst! Jag talar engelska och lite grann svenska.

- **Ingo, vad talar hon för språk egentligen?**
 - Hon talar flytande polska, hon talar engelska och lite grann svenska också.

- **Vilket språk talar vi nu?**
 - Nu talar vi svenska.

- **Vilket språk läser ni nu? Vad läser ni för språk?**
 - Nu läser vi svenska. Vi är i Sverige och läser svenska.

- **Julio, vem läser svenska nu?**
 - Vi läser svenska nu.

- **Beklagar, jag förstår inte – pluggar ni engelska eller norska?**
 - Vi pluggar varken engelska eller norska utan svenska nu.

- **Vad? Vad läser ni?**
 - Vi läser svenska!

- **Jag frågar igen – var läser ni svenska?**
 - Du frågar igen och vi svarar igen – vi läser svenska i Sverige, i Stockholm.

- **Petr, vem läser svenska i Sverige, i Stockholm?**
 - Vi läser svenska i Sverige, i Stockholm!
- **Javisst. Tarja, läser Julio och Aldona swahili eller tjeckiska nu?**
 - De läser varken swahili eller tjeckiska, de läser svenska nu.
- **Och du? Vilka språk förstår du?**
 - Jag förstår finska och engelska. Jag förstår lite grann svenska också.
- **Och tyska? Förstår du tyska?**
 - Nej, jag förstår inte tyska. Jag förstår bara: *Du, du hast mich.*
- **Minä olen Lars. Vad är det för språk? Vem vet?**
 - Jag vet det!
- **Ja, Tarja, vad är det för språk?**
 - Det är naturligtvis finska!

förstås	↔	oczywiście, ma się rozumieć
främmande	↔	obcy; zagraniczny
främmande språk	↔	język obcy, języki obce
ny	↔	nowy
inte än	↔	jeszcze nie
Frankrike	↔	Francja
franska	↔	język francuski

- **Petr, är du främmande i Sverige?**
 - Ja, jag är främmande i Sverige. Jag kommer från Tjeckien.
- **Talar du flytande tjeckiska?**
 - Ja, jag talar förstås flytande tjeckiska. Jag kommer ju från Tjeckien.
- **Talar du flytande svenska också?**
 - Nej, jag talar inte flytande svenska än. Jag läser svenska.
- **Ingo, är du ny här i Stockholm?**
 - Nej, jag är inte så ny här. Jag bor och jobbar här.
- **Förresten, talar Kate ryska?**
 - Ingen aning. Jag vet inte.
- **Så fråga!**
 - Ursäkta, talar du ryska? Nej, hon talar inte ryska.
- **Vad läser hon nu för språk?**
 - Hon läser naturligtvis svenska nu.
- **Ursäkta, jag förstår inte: Vad pluggar hon för språk?**
 - Hon pluggar svenska!

- **Pluggar hon finska eller ryska?**

- Hon pluggar varken finska eller ryska utan svenska.

- **Kate, vilka främmande språk talar Petr?**

- Jag vet inte.

- **Så fråga!**

- Ursäkta, vad talar du för språk? Han talar engelska och lite grann svenska. Och naturligtvis tjeckiska.

- **Talar du också tjeckiska, engelska och lite grann svenska?**

- Ja, jag talar förstås engelska och lite grann svenska, men jag talar inte tjeckiska.

- **Vilka främmande språk förstår du?**

- Jag förstår lite tyska och franska. Vi talar franska i Kanada också.

- **Petr, Kate förstår lite franska. Kommer hon från Frankrike?**

- Nej, hon kommer inte från Frankrike utan från Kanada. De talar franska i Kanada också.

- **Och vilket språk talar ni i Tjeckien?**

- Vi talar tjeckiska i Tjeckien, förstås.

duktig	↔	dobry z czegoś, zdolny
duktig i svenska	↔	zdolny, dobry ze szwedzkiego
bra i svenska	↔	dobry ze szwedzkiego
Vad är du duktig i?	↔	Z czego jesteś dobry? W czym jesteś dobry?

Jag är duktig i svenska. Jag är bra i svenska.

Vad är du duktig i? Var är du bra i?

Är du duktig i svenska? Är du bra i svenska?

- **Aldona, är du duktig i svenska?**

- Är jag duktig i svenska? Ja, jag är duktig i svenska.

- **Är du bra i swahili också?**

- Nej, jag är inte bra i swahili. Jag varken talar eller läser swahili.

- **Är hon inte duktig i svenska?**

- Vem pekar du på?

- **Jag pekar på Tarja.**

- Jo, hon är duktig i svenska! Hon talar svenska mycket bra!

- **Tarja, är du duktig i främmande språk?**

- Ja, jag är duktig i främmande språk.

- **Ingo, Petr talar finska i Tjeckien. Stämmer det?**
 - Nej, det stämmer inte. Han talar inte finska utan tjeckiska i Tjeckien.
- **Och du talar flytande tyska – stämmer det?**
 - Ja, det stämmer. Jag talar flytande tyska, jag kommer ju från Tyskland!
- **Petr, du är inte duktig i tjeckiska – stämmer det?**
 - Nej, det stämmer inte – jag är duktig i tjeckiska. Jag talar flytande tjeckiska!

min (en-ord)	↔	mój, moja (rodzaj nienijaki)
din (en-ord)	↔	twój, twoja (rodzaj nienijaki)
min tur	↔	tu: moja kolej
din tur	↔	tu: twoja kolej
utmärkt	↔	świetnie, doskonale, znakomicie
strålande	↔	świetnie, kapitalnie, znakomicie

- **Jag talar svenska. Och vad talar du för språk, Julio?**
 - Jag talar spanska.
- **Så, jag talar svenska och du talar spanska. Stämmer det?**
 - Ja, det stämmer. Jag talar spanska, du talar svenska...
- **...och Tarja...**
 - ...talar flytande ryska.
- **Nej, det stämmer inte, hon talar inte ryska. Vad talar hon för språk?**
 - Å, förlåt! Hon talar naturligtvis finska, hon kommer ju från Finland. Så, jag talar spanska, du talar svenska, Tarja talar finska.
- **Vad kul! Tarja, din tur.**
 - Min tur?
- **Ja, just det.**
 - Julio talar spanska, du talar svenska, jag talar finska och Aldona talar polska.
- **Utmärkt! Aldona, din tur.**
 - Julio talar spanska, du talar svenska, Tarja talar finska, jag talar polska, Ingo talar tyska.
- **Strålande! Ingo!**
 - Julio talar spanska, du talar svenska, Tarja talar finska, Aldona talar polska, jag talar tyska och Petr talar tjeckiska.
- **Mycket bra! Petr!**
 - Julio talar spanska, du talar svenska, Tarja talar finska, Aldona talar polska, Ingo talar tyska, jag talar tjeckiska och Kate talar engelska.
- **Kate!**
 - Julio talar spanska, du talar svenska, Tarja talar finska, Aldona talar polska, Ingo talar tyska, Petr talar tjeckiska och jag talar engelska.

- **Och vad läser ni för språk just nu?**

- Vi läser förstås svenska!

- **Är det kul?**

- Ja, det är kul!

- **Julio, vem talar finska här?**

- Tarja talar finska här.

- **Och vem talar swahili här?**

- Ingen talar swahili här.

(en) fru	↔	pani
(en) herr	↔	pan
(en) mor	↔	matka
(en) far	↔	ojciec
jävlar	↔	cholera jasna

- **Ursäkta, vad heter Ni?**

- Du vet det! Jag heter Gonzales. Salma Gonzales.

- **Är Ni herr Gonzales?**

- Nej, jävlar, inte herr utan fru Gonzales!

- **Förlåt! Julio, vem är fru Gonzales?**

- Hon är min mor.

- **Ingo, är du min far?**

- Nej, jävlar, jag är inte din far!

Slut för idag.	↔	Koniec na dzisiaj.
Tack för idag.	↔	Dziękuję za dziś.
Vi ses!	↔	do zobaczenia
snart	↔	wkrótce
Hej då!	↔	Cześć! (na pożegnanie)
Adjö!	↔	Do widzenia!
Hej så länge!	↔	Do zobaczenia!

- **Ni läser svenska, men nu är det slut för idag. Tack för idag. Vi ses snart!**

- Ja, vi ses snart.

- **Tack för idag och adjö.**

- Tack och adjö. Hej så länge!

- **Hej då!**

- Hej då! Adjö!